

Vlastní čísla a vlastní vektory

Připomeňme nejprve definici: Řekneme, že λ je vlastní číslo matice $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ a nenulový vektor $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ je odpovídající vlastní vektor, jestliže platí

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}.$$

Vlastní čísla reálné matice mohou být reálná nebo komplexní. Symetrická matice má pouze reálná vlastní čísla. Jestliže \mathbf{x} je vlastní vektor matice \mathbf{A} , pak i každý jeho nenulový reálný násobek je vlastní vektor matice \mathbf{A} . Obdobná definice platí i pro matice s komplexními prvky.

Protože

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x} \iff (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{E})\mathbf{x} = \mathbf{0},$$

kde $\mathbf{E} = \text{diag}(1, \dots, 1)$ je jednotková diagonální matice, a tato homogenní soustava lineárních algebraických rovnic má nenulové řešení právě když matice této soustavy je singulární, počítáme vlastní čísla jako kořeny charakteristické rovnice

$$\det(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{E}) = 0.$$

V balíku linalg máme k dispozici následující příkazy:

- `charmat(\mathbf{A} , λ)`; \mathbf{A} je čtvercová matice, λ je jméno nebo algebraický výraz; funkce **charmat** konstruuje charakteristickou matici $\mathbf{B} = \lambda\mathbf{E} - \mathbf{A}$, kde \mathbf{E} je jednotková matice. Je-li λ jméno, pak `det(\mathbf{B})` je charakteristický polynom matice \mathbf{A} .
- `charpoly(\mathbf{A} , λ)`; \mathbf{A} je čtvercová matice řádu n , λ je jméno nebo algebraický výraz; funkce **charpoly** počítá charakteristický polynom matice \mathbf{A} , tj. `det($\lambda\mathbf{E} - \mathbf{A}$)`, kde \mathbf{E} je jednotková matice.

- `eigenvalues(A)`; `eigenvalues(A, C)`, kde **A**, **C** jsou čtvercové matice stejného řádu; příkaz **eigenvalues(A)** vrací posloupnost vlastních čísel matice **A**. Obsahuje-li **A** reálná čísla, je výpočet prováděn numericky s přesností specifikovanou příkazem **Digits**. V symbolickém případě se vlastní čísla počítají jako kořeny charakteristického polynomu.

Příkaz **eigenvalues(A, C)** řeší zobecněný problém vlastních čísel, tj. hledá kořeny polynomu $\det(\lambda C - A)$.

- `eigenvectors(A)`, kde **A** je čtvercová matice; procedura **eigenvectors** počítá vlastní čísla a vlastní vektory matice **A**, tj. pro každé vlastní číslo λ řeší homogenní soustavu lineárních algebraických rovnic $(E\lambda - A)\mathbf{x} = \mathbf{0}$ pro neznámý vektor **x**. Výsledkem je posloupnost seznamů ve tvaru $[e_i, \mu, \mathbf{v}_{1,i}, \dots, \mathbf{v}_{n_i,i}]$, kde e_i je vlastní číslo, μ je jeho algebraická násobnost a $\mathbf{v}_{1,i}, \dots, \mathbf{v}_{n_i,i}$ jsou vektory, které tvoří bázi vlastního podprostoru odpovídajícího vlastnímu číslu e_i , $1 \leq n_i \leq \mu$, n_i je dimenze vlastního podprostoru. Pro číselné matice se k výpočtu používají standardní numerické metody a výpočet se provádí s přesností specifikovanou příkazem **Digits**. V symbolickém případě se provádí explicitní (přesný) výpočet příslušných vlastních podprostorů.

> restart;

> with(linalg): with(plots):

Warning, the protected names norm and trace have been redefined and unprotected

Warning, the name changecoords has been redefined

> A := array([[2, 3, -1], [3, -6, 2], [-1, 2, 5]]);

$$A := \begin{bmatrix} 2 & 3 & -1 \\ 3 & -6 & 2 \\ -1 & 2 & 5 \end{bmatrix}$$

> E := evalm(array(identity,1..3, 1..3));

$$E := \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

> $B := \text{evalm}(A - \lambda * E);$

$$B := \begin{bmatrix} 2 - \lambda & 3 & -1 \\ 3 & -6 - \lambda & 2 \\ -1 & 2 & 5 - \lambda \end{bmatrix}$$

> $\text{charp} := \det(B);$

$$\text{charp} := -119 + 46\lambda + \lambda^2 - \lambda^3$$

> $C := \text{charmat}(A, \mu);$

$$C := \begin{bmatrix} \mu - 2 & -3 & 1 \\ -3 & \mu + 6 & -2 \\ 1 & -2 & \mu - 5 \end{bmatrix}$$

Matici **C** jsme vytvořili příkazem **charmat**. Matice **B** a **C** mají opačná znaménka. Mají stejný charakteristický polynom?

> $\text{charp1} := \det(C);$

$$\text{charp1} := \mu^3 - \mu^2 - 46\mu + 119$$

Mají polynomy *charp* a *charp1* stejné kořeny? Tedy vedou oba postupy k získání stejných vlastních čísel matice **A**?

Vyzkoušejme ještě příkaz **charpoly**, který počítá charakteristický polynom dané matice **A** jako determinant matice $\lambda\mathbf{E} - \mathbf{A}$:

> $\text{charp2} := \text{charpoly}(A, \pi);$

$$\text{charp2} := \pi^3 - \pi^2 - 46\pi + 119$$

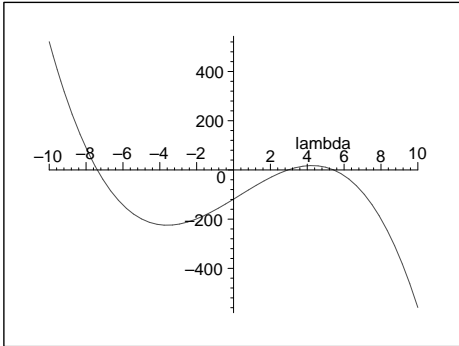

Figure 1: Polynom *charp*

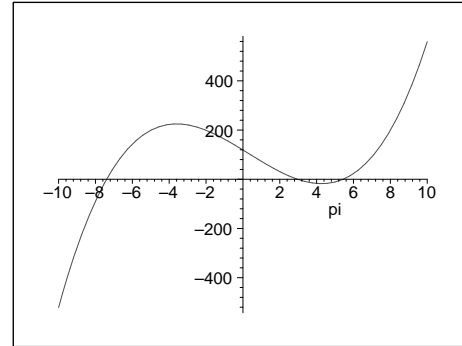

Figure 2: Polynom *charp2*

Na obrázcích 1 a 2 jsou znázorněny polynomy *charp* a *charp2*.

> chareq:=det(B) = 0;

$$\text{chareq} := -119 + 46\lambda + \lambda^2 - \lambda^3 = 0$$

> solve(chareq, {\lambda});

$$\left\{ \lambda = \frac{-11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}}{6} + \frac{278}{3 - 11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}} + \frac{1}{3} \right\},$$

$$\left\{ \lambda = -\frac{-11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}}{12} - \frac{139}{3 - 11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}} + \frac{1}{3} + \frac{1}{2} I \sqrt{3} \left(\frac{-11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}}{6} - \frac{278}{3 - 11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}} \right) \right\},$$

$$\left\{ \lambda = -\frac{-11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}}{12} - \frac{139}{3 - 11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}} + \frac{1}{3} - \frac{1}{2} I \sqrt{3} \left(\frac{-11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}}{6} - \frac{278}{3 - 11188 + 12 I \sqrt{324363}^{(1/3)}} \right) \right\}$$

> evalf(%);

$$\{\lambda = 5.435111408 - 0.1 10^{-8} I\}, \{\lambda = -7.395608304 + 0.1339745960 10^{-9} I\},$$

$$\{\lambda = 2.960496896 + 0.1866025404 10^{-8} I\}$$

> $\lambda_1 := 5.435111408 - .1e - 8 * I;$

$$\lambda_1 := 5.435111408 - 0.1 10^{-8} I$$

> $\lambda_2 := -7.395608304 + .1339745960e - 9 * I;$

$$\lambda_2 := -7.395608304 + 0.1339745960 10^{-9} I$$

> $\lambda_3 := 2.960496896 + .1866025404e - 8 * I;$

$$\lambda_3 := 2.960496896 + 0.1866025404 10^{-8} I$$

```
> evalf(eigenvalues(A));
```

$$5.435111408 - 0.1 \cdot 10^{-8} I, -7.395608304 + 0.1339745960 \cdot 10^{-9} I, \\ 2.960496896 + 0.1866025404 \cdot 10^{-8} I$$

Oba postupy nám tedy našly stejná vlastní čísla. Tato vlastní čísla jsou "téměř" reálná. Z obrázku charakteristického polynomu (Obrázek 1, Obrázek 2) vidíme, že kdybychom počítali přesně, měli bychom získat tři reálné kořeny, a tedy tři reálná (různá) vlastní čísla. Nepřesnost výsledku způsobuje jednak použití numerické metody při výpočtu, jednak zaokrouhlovací chyby.

Zkusme ještě symbolický výpočet například pro diagonální matici:

```
> DM:=array([[a,0,0],[0,b,0],[0,0,c]]);
```

$$DM := \begin{bmatrix} a & 0 & 0 \\ 0 & b & 0 \\ 0 & 0 & c \end{bmatrix}$$

```
> eigenvalues(DM);
```

$$a, b, c$$

Vidíme, že v případě diagonální matice jsou všechna vlastní čísla diagonální prvky dané matice.

```
> eigenvectors(DM);
```

$$[a, 1, \{[1, 0, 0]\}], [b, 1, \{[0, 1, 0]\}], [c, 1, \{[0, 0, 1]\}]$$

Výsledek, říká, že a je jednoduché vlastní číslo, kterému přísluší vlastní vektor $[1, 0, 0]$. Obdobně pro vlastní čísla b a c .

```
> DM1:=array([[1,0,0],[0,1,0],[0,0,1]]);
```

$$DM1 := \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

> `eigenvectors(DM1);`

`[1, 3, {[1, 0, 0], [0, 0, 1], [0, 1, 0]}]`

Tedy matice **DM1** má jedno vlastní číslo rovno 1 s algebraickou násobností 3 a odpovídající vlastní vektory jsou vektory $(1, 0, 0)^T$, $(0, 1, 0)^T$, $(0, 0, 1)^T$.

Jaké jsou vlastní vektory matice **A**?

> `evalf(eigenvectors(A));`

`[5.435111408 - 0.110-8 I, 1.,
 {[-0.179489876 + 0.5105777948 10-8 I, 0.127810768 + 0.1252888975 10-8 I, 1.]}]
 , [-7.395608304 + 0.1339745960 10-9 I, 1.,
 {[1.79828530 + 0.1847745082 10-9 I, -5.298661502 + 0.3593745522 10-9 I, 1.]}],
 [2.960496896 + 0.1866025404 10-8 I, 1.,
 {[7.524061680 - 0.4775368097 10-8 I, 2.742279288 - 0.1254671347 10-8 I, 1.}]}`

Vlastní vektory matice **A** mají opět "zanedbatelnou" imaginární část:

> `v1:=vector([1., -0.712077918+0.5394248717e-9*I,
 -5.571345162+0.2918274615e-8*I]);`

`v1 := [1., -0.712077918 + 0.5394248717 10-9 I, -5.571345162 + 0.2918274615 10-8 I]`

> `v2:=vector([1., -2.946507676+0.1156248156e-9*I,
 0.556085283+0.628998508e-10*I]);`

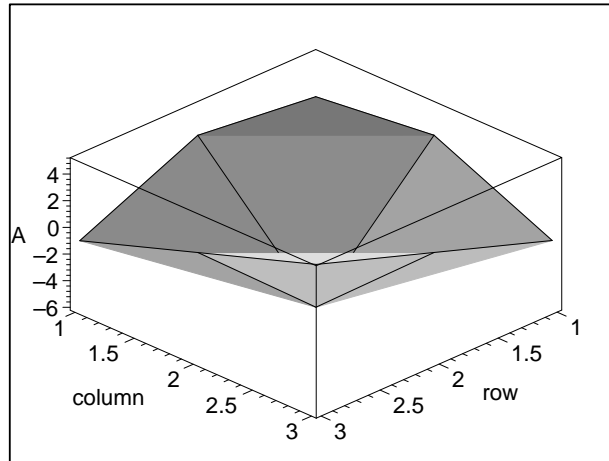
```
v2 := [1., -2.946507676 + 0.1156248156 10-9 I, 0.556085283 + 0.628998508 10-10 I]
```

```
> v3:=vector([1., .3644679428-.5489823192e-9*I,  
> .132906932-.3662972362e-8*I]);
```

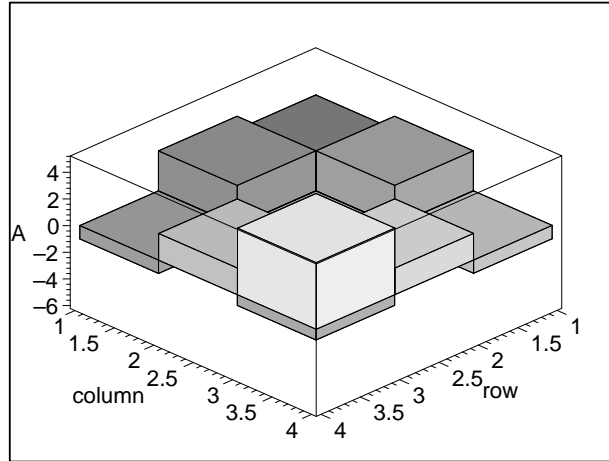
```
v3 := [1., 0.3644679428 - 0.5489823192 10-9 I, 0.132906932 - 0.3662972362 10-8 I]
```

Znázorníme si ještě některé naše výsledky graficky:

```
> matrixplot(A,axes=boxed);
```


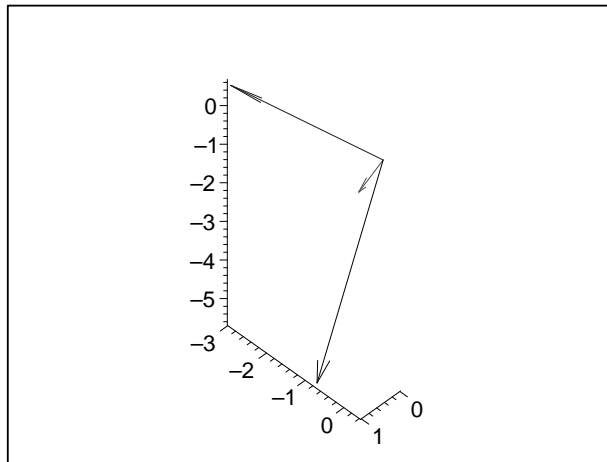
```
> matrixplot(A,heights=histogram,axes=boxed);
```

```

> a1 :=
> arrow(<Re(v1[1]),Re(v1[2]),Re(v1[3])>, shape=arrow, width=[0.02,
> relative], head_length=[0.1, relative], color=black):a2 :=
> arrow(<Re(v2[1]),Re(v2[2]),Re(v2[3])>,shape=arrow, width=[0.02,
> relative], head_length=[0.2, relative], color=blue): a3 :=
> arrow(<Re(v3[1]),Re(v3[2]),Re(v3[3])>,shape=arrow, width=[0.1,
> relative], head_length=[0.3, relative],
> color=cervena):display(a1,a2,a3, scaling=constrained,
> axes=FRAMED);

```

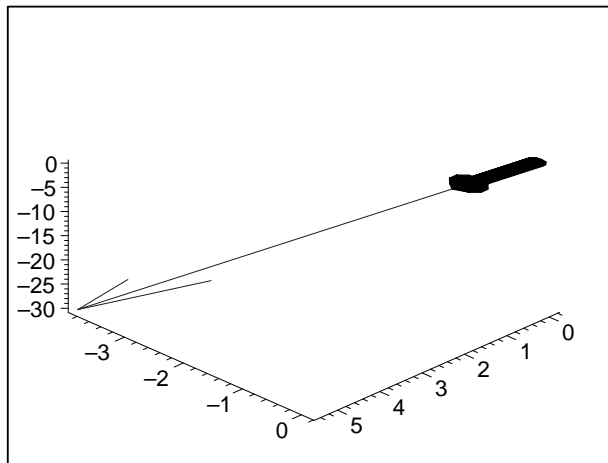

Je-li $\mathbf{v1}$ vlastní vektor příslušný vlastnímu číslu λ_1 matice \mathbf{A} , pak vektor $\mathbf{A}\mathbf{v1}$ je jeho λ_1 -násobkem:

```
> w1:=evalm(A&*v1);
```

```
w1 := [5.435111408 - 0.1300000000 10-8 I, -3.870222812 + 0.2600000000 10-8 I,  
-30.28088165 + 0.1567022282 10-7 I]
```

```
> p1 := arrow(<0,0,0>,<Re(v1[1]),Re(v1[2]),Re(v1[3])>), difference,  
> color=black):p2 :=  
> arrow(<0,0,0>,<Re(w1[1]),Re(w1[2]),Re(w1[3])>),shape=arrow,  
> width=[0.02, relative], head_length=[0.2, relative], color=blue):  
> display(p1,p2,axes=FRAMED);
```


Příklady k procvičení

1. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice (graficky znázorněte)

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & -6 & 3 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

2. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice (graficky znázorněte)

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ -6 & 1 & 0 \\ 3 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

3. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice \mathbf{A} a matice \mathbf{A}^2 (graficky znázorněte)

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 6 & 0 \end{pmatrix}.$$

4. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & -3 & 1 & -1 \\ 3 & 1 & -2 & 0 \\ -5 & 2 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & -1 & 1 \end{pmatrix}.$$

5. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & -1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & 0 & -1 \end{pmatrix}.$$

6. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 & 0 \\ 1 & 2 & 0 & -1 \\ 0 & -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

7. Najděte vlastní čísla a vlastní vektory matice (graficky znázorněte)

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 \\ 5 & 3 & -2 \\ 4 & -1 & 1 \end{pmatrix}.$$